

nen holder øje med, at pengene bliver brugt på den rigtige måde. Men det er klart, at når man har de der puljer og fonde, så er der jo meget politik i at administrere dem, og det er det, vi kan være lidt bekymrede for.

Vi kan også godt være politisk uenige i, at der er så rummelige midler til så mange ting; det er jeg stærkt kritisk over for. Der er også nogle midler til nogle formål, som jeg slet ikke bryder mig om, men det har der jo været et politisk flertal for, og så er det jo o.k., at man er uenig i dét.

Så synes jeg i øvrigt, at det er et lidt uambitiøst forslag af folk her, der regner med at sidde på regeringsmagten i løbet af et års tid. Jeg har ikke kendt regeringer af nogen som helst farve, der ikke syntes, at det er skønt at have nogle midler at sidde og føre politik med, når man kommer til at sidde på magten. Og der synes jeg sådan set egentlig, det er lidt uambitiøst, at man så prøver at få midlerne fjernet, inden man kommer. Men det må man vel have overvejet, vil jeg tro, ellers er det i hvert fald kortsigtet og populistisk, og det vil jeg selvfølgelig ikke have forslagsstillerne mistænkt for at være.

Vi kan altså ikke støtte forslaget her, og jeg skal hilse fra CD's ordfører og sige, at deres indstilling er lige sådan.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo i hvert fald helt tydeligt en sag, der virkelig har irriteret regeringen og dens forligspartier. Der er jo åbenbart nogle, som virkelig føler, at her er nogle gået dem for nær. Nu havde vi måske nok på fornemmelsen, at det ville gå sådan, for det er jo ikke noget nyt foretagende, det her. De her forhold har jo i medium efter medium været beskrevet, der har været beskrevet af-løbsproblemer, puljer osv.

Derfor gjorde vi jo også det, og det har man jo kunnet se, hvis man læser beslutningsforslaget, at vi – eller jeg – indkaldte ministeren til et samråd den 6. december 2000. Og jeg vil gerne sige, at forslaget jo er fremsat efter denne tid, så hvis der er noget med nogle tidstabeller, som miljø- og energiministeren har problemer med, så vil det kunne klares meget nemt. Hvis man går tilbage og kigger lidt i protokoller og ser, hvornår de forskellige møder har været afholdt, så er der en fin kronologisk rækkefølge.

På det møde den 6. december 2000 spurgte vi jo meget om, hvilke puljer der havde de her af-løbsproblemer. Vi spurgte meget, hvilke penge der var, hvor mange der var, og det, vi jo klart kunne konstatere, var – og vi er i øvrigt aldrig blevet modsagt, det ville også være uklogt, fordi det jo er tal, som blev runddelt – at det beløb, som blev ført tilbage til Finansministeriet ved årsskiftet, ligger lige omkring de her 300 mio. kr.

Jeg forstår, at hr. Ole M. Nielsen siger, at det dog er bedre, at de er ført tilbage til Finansministeriet, end at de bliver brugt. Ja, hvis man går ind og kigger på, hvor store beløb der er blevet tilført Miljøministeriet, så vil man jo se, at det er et meget højt procenttal i sammenligning med visse andre områder. Og der er det bare, vi vil sige: Jamen jeg tror da, det også er regeringens synspunkt, at det selvfølgelig må være sådan, at hvis der er afsat for mange midler på nogle konti, som ikke forbruger dem, jamen så lad dog i de år, det sker, de penge gøre nytte et andet sted.

Derfor er det altså svært at forstå sådan helt overordnet, at både miljø- og energiministeren, den socialdemokratiske ordfører, SF's ordfører, De Radikales ordfører og sådan set også Kristeligt Folkepartis ordfører kan sige, at det er helt uambitiøst. Jamen jeg vil sige: At det skulle være uambitiøst at tage pengene fra puljer, som ikke kan finde deres anvendelse, og fjerne dem, det forstår jeg ingenting af. Jeg synes da, det er en ambitiøs plan at gå ud og sige: Vi vil ikke have de puljer stående til formål, som der end ikke kan findes anvendelse for.

Jeg har altså svært ved at forstå, at man kan hidse sig så meget op over det, medmindre man føler sig helt igennem ramt af det her.

Jeg kunne godt begynde at citere, hvordan de bestyrelser er sammensat, og hvilken formand der er hist og her. Det kunne være fristende, men det er jo en regerings ret at udpege de folk, der skal sidde som formænd for Den Grønne Fond og Den Grønne Jobpulje. Det må en regering godt.

Det, vi koncentrerer os om, er, at vi synes, det er ret spændende, hvis vi kan få at vide med hensyn til de 300 mio. kr., om man har gjort sig nogle erfaringer med de puljer, der tilsammen udgør 1 mia. kr. Og hvis man har 1 mia. kr. på nogle puljer, og 300 mio. kr. af dem ikke finder anvendelse, fordi de føres tilbage til Finansministeriet, så er det helt i orden og legitimt at få et serviceeftersyn.

Jeg vil godt sige tak for de bemærkninger, der er faldet her. Jeg synes ikke, der var meget, der